

FYLKESMANNEN I HEDMARK

Miljøvern

Rendalen kommune

	<i>Vår dato</i>	<i>Vår referanse</i>
	24.8.2016	2016/4974
<i>Saksbehandler, innvalgstelefon</i>	<i>Arkivnr.</i>	<i>Deres referanse</i>
Øyvind Gotehus, 62 55 11 66	434.11	16/1634-3

Avslag på søknad om fellingstillatelse på ulv i deler av Rendalen kommune

Vi viser til søknad om fellingstillatelse på ulv i Sjølimarka i Rendalen og Åmot kommuner.

Bakgrunn

Den 19. august ble det oppdaget rovviltangrep på storfebesetningen til Halvor og Magnar Sveen i Sjølimarka i Rendalen kommune. Eierne oppdaget at tre kalver var angrepet av det de mente var ulv. Kalvene er skadd, men ikke avlivet. SNO så på skadene samme dag. Det ble da oppdaget at også ei ku hadde bittmerker på halsen. De har konkludert med at det er antatt ulv. Siden dyrene ikke er avlivet har de ikke hatt anledning til å gjøre grundige undersøkelser av bittskadene ved flåing. Angrepet har skjedd litt sør for der det var angrep i juli. Søknad om skadefelling ble sendt inn på e-post etter arbeidstid fredag ettermiddag. Det har ikke blitt fremmet søknad skadefelling muntlig på Fylkesmannens vakttelefon i løpet av helga. Fylkesmannen ga muntlig avslag på søknad om skadefelling mandag 22.8 kl. 14:15.

Lovgrunnlaget

Det rettslige grunnlaget for avgjørelsen er Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd bokstav b, jf forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften) §§ 8 og 13, jf også § 4 første ledd bokstav e og §§ 7 og 9.

Rovviltforskriften § 1 (formål):

Formålet med denne forskrift er å sikre en bærekraftig forvaltning av gaupe, jerv, bjørn, ulv og kongeørn. Innenfor en slik ramme skal forvaltningen også ivareta hensynet til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser. Forvaltningen skal være differensiert slik at hensynet til ulike interesser vektlegges forskjellig i ulike områder og for de ulike rovviltarter.

Stortinget har fastsatt et bestandsmål på fire til seks årlige ynglinger, der tre av disse ynglingene er i revir som i sin helhet ligger i Norge.

Den todelte målsettingen som formålsparagrafen i rovviltforskriften setter, er søkt oppnådd gjennom forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark, jf. § 6. Her er det definert hvor beitedyr og rovvilt har prioritet. Når bestandsmålet for den enkelte art er oppnådd, fatter rovviltnemnda en

<i>Postadresse:</i>	<i>Kontoradresse:</i>	<i>Telefon Statens hus:</i>	<i>Telefaks:</i>	<i>Org.nr.: 974 761 645</i>
Postboks 4034	Parkgt 36			
2306 Hamar	2317 Hamar	Sentralbord: 62 55 10 00	62 55 10 31	Banknr. 7694.05.01675

kvote for betinget skadefelling, jf. § 8. Rovviltneemndene i region 4 og 5 fattet den 3.6.3.2016 en betinget skadefellingskvote på åtte ulver, gjeldende fra 3. juni 2016 til 15. februar 2017.

Søknader om skadefelling behandles av Fylkesmannen innenfor den rammen som er satt av rovviltneemnda og Miljødirektoratet, jf rovviltforskriften § 9 første ledd. Føringerne i forvaltningsplanen for rovvilt tillegges vekt, og felling kan bare gjennomføres om det ikke finnes andre tilfredsstillende løsninger ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Bestemmelsens andre ledd bokstav a til d slår fast at det skal tas særlig hensyn til:

- områdets betydning som beitemark
- skadenes omfang og utvikling
- potensialet for fremtidige skader
- muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak

En skadefellingstillatelse skal være rettet mot bestemte skadegjørende individ, og vedtaket skal være begrenset til tid, rom og antall dyr.

Etter naturmangfoldlovens § 5 er det et mål at artene og deres genetiske mangfold ivaretas på lang sikt og at artene forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder.

Om bestandssituasjonen for ulv

De siste opplysningene om bestandssituasjonen for ulv i Norge og Skandinavia fremgår i «Bestandsovervåking av ulv vinteren 2015-2016. Bestandsstatus for store rovdyr i Skandinavia NR: 1, 2016». Rapporten er utarbeidet av Høgskolen i Hedmark i samarbeid med Viltskadecenteret Grimsø, Skandulv, Rovdata og Vilt- og Fiskeriforskningen i Sverige. Fra denne rapporten framgår det at vinteren 2015-2016 ble dokumentert totalt 41 familiegrupper av ulv i Skandinavia, hvorav 30 i Sverige, sju i Norge og fire med tilhold på begge sider av riksgrensen. Totalt ble 29 revirmarkerende par påvist, hvorav 24 ble funnet i Sverige, ett på tvers av riksgrensen og fire i Norge.

Samlet for Norge og Sverige ble det ved feltregistreringer og DNA-analyser bekreftet 43 valpekull i 2015, hvorav 32 ble påvist i Sverige, fire i svensk-norske grenserevir og sju i revir som i sin helhet ligger i Norge. Bestanden i Norge er over det bestandsmålet som Stortinget har fastsatt på fire til seks årlige ynglinger, der tre av disse ynglingene er i revir som i sin helhet ligger i Norge.

Om beiteområdet

I forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark er fylket inndelt i to ulike forvaltningsområder. Det aktuelle beiteområdet ligger innenfor blått område som rommer områder som er viktige for å oppnå bestandsmålene for rovvilt og viktig beiteområder. Det er så langt Fylkesmannen kjenner til et fåtall besetninger med storfe som beiter i dette området og det er ikke angitt som viktig beiteområde i forvaltningsplanen for rovvilt.

Fylkesmannens vurdering

Det aktuelle skadestedet ligger innenfor blått område i forvaltningsplanen for rovvilt og rommer områder som er viktige for å oppnå bestandsmålene for rovvilt og viktig beiteområder. Skadestedet, slik det er angitt i Rovbase, ligger innenfor forvaltningsområdet for ynglende ulv. Skaden i juli ligger snaue to kilometer nord for forvaltningsområdet. Skadestedet ligger på grensen mellom to ulike ulverevir, som begge omfatter områder både utenfor og innenfor for ulvesona. Skaden kan således være forårsaket av enten av dyr fra Julussaflokken, som har tilhold i områdene vestover fra Slemdalen, eller dyr fra Osdalsflokken, som har tilhold i områdene øst og nord for Slemdalen. Ved angrepet i juli ble det samlet inn ekskrement fra ulv. DNA-analyse av denne viste at det sannsynligvis var lederhannen i Osdalsreviret.

Det er dokumentert yngling i Osdalsreviret i 2015, og Osdalsflokken besto vinteren 2015-2016 av minst 4 dyr. Det er så langt ikke dokumentert yngling i flokken i 2016, men det er ikke kjent at noen av alfadyrene i flokken har forsvunnet, og det må antas som sannsynlig at det også har vært yngling i reviret i 2016. I Julussareviret er det også dokumentert yngling i 2015, og flokken besto vinteren 2015-2016 av ca. 10 dyr. Også i dette reviret må det regnes som sannsynlig at det har vært yngling i 2016. Lederhunnen i dette reviret er datter av en finsk-russisk innvandrer, og er et genetisk verdifullt individ.

En eventuell felling av lederdyr vil kunne føre til at valper født i 2016 mister en av foreldrene i en periode der valpene er helt avhengig av foreldrene for å overleve.

Ved en eventuell skadefellingstillatelse vil det være stor fare for å felle lederdyr. Siden området ligger på grensen mellom revirene til to familiegupper, vil en eventuell felling av et enkeltindivid trolig kun i begrenset grad redusere faren for nye skader.

Det foreligger fem skader dokumentert forårsaket av ulv i beiteområdet, og skadeomfanget er dermed av et visst omfang, jf. rovviltforskriftens § 9 annet ledd bokstav b. Fylkesmannen anser også at det er et visst skadepotensiale dersom storfe og ulv fortsatt skal oppholde seg i det samme området.

Ut fra de ovenfor nevnte momenter anser Fylkesmannen at andre forebyggende tiltak enn skadefelling er mest aktuelle. Fylkesmannen har hittil innvilget kr. 20 000,- til ekstraordinært tilsyn og gjeting. Fylkesmannen mener disse tiltakene vil være aktuelle å fortsette med, eventuelt at dyrene tas hjem fra beite siden det nå er relativt kort tid igjen av beitesesongen.

Fylkesmannen viser til bestemmelsene i rovviltforskriften om at felling kan bare gjennomføres dersom det ikke finnes annen tilfredsstillende løsning ut fra prinsippet om en geografisk differensiert forvaltning.

Fylkesmannen avslår med bakgrunn i disse vurderingene søknaden av 8.7.2016 om skadefelling på ulv i Sjølimarka i Rendalen kommune.

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Fylkesmannen viser til at dette vedtaket ikke påvirker naturmangfoldet negativt idet en gir et avslag på en søknad om felling av et dyr. Prinsippene i naturmangfoldloven er derfor ikke vurdert nærmere.

Vedtaket er fattet med hjemmel i Lov av 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 18 første ledd bokstav b, jf forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt (rovviltforskriften), § 9, jf §§ 1 og 8.

Fylkesmannen viser til at vedtaket er et enkeltvedtak som kan påklages etter bestemmelsene i Lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker, av 10.2.1967, kapittel VI. Klagefristen er **tre – 3 – uker** fra mottakelsen av dette brev.

Eventuell klage på vedtaket skal adresseres til Miljødirektoratet, men sendes via Fylkesmannen.

Med hilsen

Kristine Schneede e.f.
ass. miljøverndirektør

Øyvind Gotehus
seniorrådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes ut uten signatur.

Kopi til: Halvor Sveen